

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte na predbežnom prerokovaní vo veci návrhu na konanie o ústavnej sťažnosti [REDAKOVANÉ], bytom [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Jozefom Hurtišom, komerčným právnikom proti rozhodnutiu Prezídia Policajného zboru Slovenskej republiky v Banskej Bystrici č. p. PZ-5/DP-12-94 z 10. januára 1994 o zamietnutí odvolania a potvrdení rozhodnutia Okresného veliteľstva Policajného zboru Slovenskej republiky, odboru dopravnej polície v Dolnom Kubíne dňa 12. apríla 1994 takto

r o z h o d o l :

Návrh [REDAKOVANÉ] sa o d m i e t a pre nedostatok zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ [REDAKOVANÉ] prostredníctvom právneho zástupcu 4. februára 1994 podal na Ústavný súd Slovenskej republiky návrh na začatie konania o ústavnej sťažnosti, z dôvodu, že jeho odvolanie proti rozhodnutiu Okresného veliteľstva Policajného zboru Slovenskej republiky, odboru dopravnej polície v Dolnom Kubíne, ktorým bol uznaný vinným zo spáchania priestupku podľa 22 ods. 2 písm. b) zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, bolo rozhodnutím Prezídia policajného zboru Slovenskej republiky, oddelenia správneho konania STRED Banská Bystrica č. p. PZ-5/DP-12-94 z 10. januára 1994 zamietnuté a prvostupňové rozhodnutie potvrdené. Toto rozhodnutie sa stalo právoplatným dňa 13. januára 1994. V návrhu na začatie konania o ústavnej sťažnosti navrhovateľ uvádza, že v konaní o priestupku došlo k porušeniu ústavného práva priznaného čl. 17 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Z tohto dôvodu navrhol, aby Ústavný súd Slovenskej republiky vydal rozhodnutie, ktoré takto formuloval: "Ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovuje, v náleze vyslovuje, že v danej veci bol porušený článok 17 ods. 2 ústavného zákona č. 460/92 Zb. v tom, že

sa nedodržala zásada, že nikto nemôže stíhať inak ako z dôvodov a spôsobom, ktorý ustanoví zákon, preto napadnutie rozhodnutia zrušuje."

Takto formulovaným návrhom sa navrhovateľ domáha ochrany základného práva občana, uvedeného v Ústave Slovenskej republiky. Z odôvodnenia jeho návrhu však vyplýva, že nenamietal nedostatky správneho konania uskutočneného pri rozhodovaní o priestupku a o opravnom prostriedku a nie porušenie svojho základného práva.

Článok 17 Ústavy Slovenskej republiky zabezpečuje základné právo na osobnú slobodu občana a upravuje podmienky pre trestné stíhanie a obmedzenie osobnej slobody. Citovaný článok nemožno však uplatniť v prípade, ak ide o priestupkové konanie, tak ako to vyplýva z návrhu na začatie konania o ústavnej sťažnosti, pretože v takomto konaní nejde o trestné stíhanie a tým logicky nemôže dôjsť k obmedzeniu osobnej slobody občana. Konaním o priestupku podľa zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, je vylúčené, aby mohli byť dotknuté práva upravené v čl. 17 Ústavy Slovenskej republiky.

So zreteľom na uvedené skutočnosti, rozhodol senát Ústavného súdu Slovenskej republiky podľa 25 ods. 2 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu SR, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nemožno podať
opravný prostriedok.

V Košiciach 12. apríla 1994

Za správnosť vyhotovenia: JUDr. Richard R a p a n t
predseda senátu